

2022-12-06

Först några ord till våra läsare:

KHY är yrkesförbundet för klassiska homeopater i Sverige.

KHY är medlem i ECCH, som representerar homeopater i Europa.

ECCH, och därmed också KHY, är i sin tur medlem i ICH, som är vår internationella sammanslutning för homeopater.

Vi kan nu stolt berätta att KHY har fått tillstånd från ECCH/ICH att presentera ECCHs och ICHs riktlinjer för utbildning i homeopati.

Vår förhoppning är att riktlinjerna blir ett stöd:

- för elever som vill veta vad en utbildning, enligt internationell expertis, bör innehålla för att man ska bli en självständig och kompetent homeopat, samt
- för skolor om vad samma expertis anser att skolor bör ta upp i sina utbildningar av klassiska homeopater.

Riktlinjerna ”International Guidelines for Homeopathy Education” finns här. //länk//

KHY har översatt de engelska riktlinjerna.

- Vi vill påpeka att kapitel 7 visar att ECCHs/ICHs riktlinjer är daterade, men vi menar att essensen ändå fungerar som stöd.
- Vi har behållit vissa uttryck på engelska, som är vanliga och välkända inom homeopatin, och hoppas att det framgår ur helheten vad som avses.
- Vill du läsa originaltexten på engelska? Se länken ovan.

Har du frågor om riktlinjerna, eller funderar över något när det gäller homeopatiutbildningar, maila oss gärna! ordforande@klassiskahomeopater.se

Styrelsen för KHY, 2022

De internationella riktlinjerna för homeopatiutbildning

Ett ECCH & ICH-dokument

maj 2011

De internationella riktlinjerna för homeopatiutbildning

Detta dokument har publicerats av International Council for Homeopathy (ICH) och European Central Council of Homeopaths (ECCH). ICH representerar homeopater runt om i världen. ECCH representerar homeopater i Europa.

ICH och ECCH syftar till att ge fördelarna med högkvalitativ homeopatisk behandling till allmänheten. För att uppnå detta måste homeopatiutbildningar vara av tillräcklig kvalitet för att underlätta elevernas utveckling till att bidra positivt till patienternas hälsa och sjukvård, samtidigt som patientsäkerheten säkerställs.

Denna rapport har ratificerats av ICH-rådet, samt av ECCH-rådet vid deras årsmöte i maj 2011.

© Copyright International Council for Homeopathy och European Central Council of Homeopaths

Alla rättigheter förbehållna.

Ingen reproduktion, kopia eller överföring av denna publikation, eller delar av den, kan göras utan skriftligt tillstånd från ECCH

Förord till 3:e upplagan, med namnet: *International Guidelines for Homeopathy Education*

Förord

Den här tredje upplagan av riktlinjerna för homeopatiutbildning har döpts om till "International Guidelines for Homeopathy Education". Vi vill uppmärksamma den grundliga konsultationsprocess som ägde rum, som involverade ett brett tvärsnitt av homeopatiprofessionen, inklusive personer med expertis inom området homeopatiutbildning i 23 länder i Afrika, Amerika, Europa och Oceanien.

Dessa riktlinjer beskriver ett ramverk för utbildning och träning av en kompetent, självständig homeopat. Homeopaten bör helst vara kompetent att arbeta i en mängd olika roller, allt från en oberoende konsult i privat praktik till att vara en integrerad medlem av ett team av behandlare som arbetar i en klinisk miljö. Utövare från andra sjukvårdsdiscipliner som studerar homeopati förväntas följa hela innehållet i dessa riktlinjer, inklusive de kliniska kraven, för att bli kompetenta homeopater.

Vi bjuder in skolor, yrkesorganisationer och individer att bedöma den praktiska tillämpningen av dessa riktlinjer. All feedback är välkommen och kommer att hjälpa oss att göra lämpliga ändringar för framtida utgåvor. Läsare och användare uppmanas att skicka sina tankar till International Council for Homeopathy (ICH).

Erkännanden

Vi vill tacka de många individer och grupper som på olika sätt bidragit till de tidiga utvecklingsstadierna av detta dokument. Det finns för många bidragsgivare för att nämna alla individuellt, men vi vill särskilt tacka redaktören för 2000 års upplaga, Ulrike Kessler.

Erkännade till 3:e upplagan

Vi vill tacka alla som deltog i ECCH/ICH-symposiet angående homeopatiutbildning som hölls i Leuven, Belgien, i april 2009. På symposiet hölls ett antal presentationer av experter inom en rad relevanta områden när det gäller homeopatiutbildningar. Presentationerna följdes av konstruktiva diskussioner som gav ytterligare information som bidrog till att skapa en solid grund för revideringsprocessen.

Tack till alla som frivilligt deltog i arbetsgrupperna som diskuterade och reviderade de nya sektionerna under perioden maj 2009 till december 2010, särskilt Marita Byrne, Athena Cassar, Avghi Constantinides, Sue Crump, Melissa Dair, Alastair Gray, Øyvind Hafslund, Peter Kiefer, Ann McKay, Judyann McNamara, Katja Meier, Franc Müller, Gerry Murphy, Elia Onne, Riikka Sievänen, Wim Serneels, Beatrice Soldat, Matthias Strelow, Kathy Thomas, Anne Waters, Jerome Whitney, Linda Wicks.

Ett särskilt tack till Core Group som styrde projektet fram till slutförandet: Rivka Klein de-Graaf, Gwyneth Evans, Nicky Howard-Kemp, Yanai Levor, Malene Vestergaard och Petter Viksveen.

Stort tack till Zofia Dymitr, Stephen Gordon, Ulrike Kessler, Karin Mont, Michael Smith, Yanai Levor och Petter Viksveen för ovärderlig hjälp med redigeringsprocessen. Ett speciellt tack till Peter Mohr för hans underbara stöd och tekniska hjälp med riktlinjernas revisionswebbplats, som vi använde för att utveckla vårt arbete.

Ett särskilt tack till Yanai Levor för att han ledde projektet som koordinator.

Denna utgåva är en gemensam publikation av ECCH och ICH

ECCH, den professionella plattformen för homeopatiprofessionen i Europa, består av 28 medlemsförbund i 25 europeiska länder. ECCH grundades i juni 1990 och har under åren kommit att representera homeopater i Europa.

ICH grundades 2007 och representerar homeopatiprofessionen globalt. ICH har 33 medlemsföreningar i 30 länder, inklusive 25 länder i Europa, samt föreningar i Australien, Nya Zeeland, Japan, Kanada och USA.

INNEHÅLL

1. Utbildning i homeopati

Homeopatins principer
Homeopatis historia och utveckling
Homeopatisk farmakologi
Läkemedelsläran – Materia Medica
Forskning
Metodik i praktiken

2. Anatomi, fysiologi och patologiska processer

3. Patientens hälsomedvetenhet

4. Klinisk träning

Förhållningssätt till klinisk träning
Ytterligare kommentarer om klinisk träning

5. Behandlare och praktik

Personlig och professionell utveckling
Träna på att leda och driva ett företag
Att leda en klinik
Marknadsföring
Etik i hälso- och sjukvårdspraktiken

6. Undervisning och lärande

Lärarnas kompetens och utveckling
Lärarnas roller
Lärarnas egenskaper, kunskaper och färdigheter
Lärarnas utveckling
Metoder för undervisning och inläring
Syftet med homeopatiutbildningen
Att anpassa undervisningsmetoder, mål och bedömning
Undervisning och lärstilar

7. E-learning och distansutbildning

E-learning – teknik, resurser och pedagogik

8. Bedömning

Metoder för att bedöma och moderera
Exempel på olika bedömningsätt
Att bedöma lämpligheten inför att arbeta som homeopat, samt ackreditering av skolor
Att bedöma lämplighet att utöva yrket som homeopat
Ackreditering av utbildning
Längd på utbildningen

Bilaga A – Metoder för undervisning och lärande
Bilaga B – Fastställande av elevers föredragna inlärningsätt
Bilaga C – E. Terminologi för distansundervisning

Referenser

Introduktion

Homeopati

"Homeopati är den helande konsten och medicinvetenskapen som har utvecklats kliniskt från principer som upptäckts av Samuel Hahnemann och beskrivs i hans avhandling "The Organon of Healing Art". Utövandet av homeopati innebär val och förskrivning av ett enda läkemedel, som genom tidigare tester på friska människor och från klinisk erfarenhet är känt för att ge en liknande symptombild som patientens. Läkemedlet ordineras i den minsta dos som krävs för att åstadkomma läkning." (ECCH Constitution 2009)

Den kompetenta homeopaten har potential att spela en central roll i varje individs hälsa. Homeopati erbjuder möjligheten till en primär terapi i ett brett spektrum och stadier av sjukdomstillstånd. Där fullständig återhämtning till hälsan inte är möjlig kan homeopati erbjuda palliation, lindring från lidande och hjälp med återhämtning till stöd för andra behandlingsformer.

Utbildning av homeopater

En homeopatiutbildning syftar till att göra det möjligt för studerande att utvecklas som självständiga och kompetenta homeopater, kompetenta att arbeta i en mängd olika roller, allt från en oberoende konsult i privat praktik till att vara en integrerad medlem av ett team av behandlare som arbetar i en klinisk miljö. Utbildningen behöver uppfylla vissa minimikrav på kvalitet och innehåll och måste vara tillräckligt lång för att innehållet som beskrivs i dessa riktlinjer ska täckas och tillgodogöras. En rad pedagogiska erfarenheter förbereder eleverna för ett brett spektrum av potentiella erfarenheter som de sannolikt kommer att möta i praktiken.

Homeopatiutbildningen erkänner studenten som en individ och skapar en miljö som gör det möjligt för eleven att förverkliga sin potential. Homeopatiutbildningen bör därför helst vara studentcentrerad. För att studenter ska lära sig att bli skickliga praktiker är klinisk erfarenhet och djupa inlärningsätt centrala delar av deras utbildning (se kapitel 4 och 6).

Lärande aktiviteter och möjligheter i kursen, samt bedömningen av studenternas framsteg, är utformade på ett sådant sätt att alla studieämnen täcks, och studenterna kan visa att de:

- har förståelse på en grundläggande nivå
- skapar förståelsen genom att de är införstådda med relationerna mellan idéer i begrepp och förfaranden
- kan tillämpa materialet i en praktikerroll, integrera förståelse och förfina kunskap

Dessutom uppmuntras studenter under hela kursen att utveckla oberoende och självständighet, vilket visas genom att:

- de kan analysera befintlig information eller situationer
- de kan själva syntetisera nya idéer utifrån sina egna observationer och erfarenheter
- de kan utvärdera sina framsteg genom att reflektera

Skolor utvecklar sina läro- och kursplaner på ett sätt som styr undervisningen, lärandet och bedömningen mot dessa mål.

Syftet med dessa riktlinjer

Detta dokument ska tolkas som riktlinjer och inte som kriterier eller obligatoriska föreskrifter. Nationella och regionala förutsättningar kan påverkas av lagstiftning, förordningar, nationella yrkesstandarder, etiska koder och andra faktorer. De olika områdena i dessa riktlinjer kan därför vara mer eller mindre relevanta för nationella riktlinjer, ackrediteringsprocesser, läroplaner, kursplaner eller andra dokument och föreskrifter som påverkar utbildningen av homeopater.

Dessa riktlinjer identifierar mål och grundläggande planer för utbildning inom homeopati och kan:

- tjäna som vägledning för upprättandet av nationella eller regionala utbildningsriktlinjer
- underlätta planering, genomförande och utvärdering av en utbildning
- identifiera nyckelämnenas relativa betydelse
- tjäna som vägledning för val av möjligheter till lärande, och undervisningsmetoder
- vägleda utvecklingen av effektiva, giltiga och tillförlitliga metoder för utvärdering

Riktlinjerna kan också spela en viktig roll för att genomföra en ackrediteringsprocess för högskolor och läroanstalter på nationell eller regional nivå. Se ackrediteringsdokument, såsom European Guidelines for Accreditation of Courses of Education in Homeopathy (2002), eller nationella ackrediteringsdokument, såsom AROH Accreditation and Audit Guidelines for Course Providers of Advanced Diploma of Homeopathy (HLT 60607) (2009).

Riktlinjernas historia

Den första upplagan av Guidelines for Homeopathic Education producerades 1993, efter en period av samråd med skolor och yrkesorganisationer i Europa och övriga världen. Sedan dess har riktlinjerna använts för att utveckla och utvärdera homeopatiutbildningar runt om i världen. I mars 1999 träffades 70 deltagare från 15 olika länder i Barcelona för att dela sina erfarenheter av att implementera de ursprungliga riktlinjerna, och för att påbörja en revidering inför en ny utgåva.

De viktigaste frågorna som diskuterades var:

- hur man säkerställer högsta kvalitet på homeopatiutbildningen
- hur man ytterligare kan förbättra riktlinjerna för homeopatiska utbildningar
- hur man tydliggör kompetens, och kompetenserna mellan skolor och politiska organisationer (nationella och internationella)
- hur man stödjer samarbete och utbyte mellan skolor och homeopatiutbildare

Efter symposiet sattes en revidering igång och en reviderad version av riktlinjerna publicerades år 2000 med titeln European Guidelines for Homeopathy Education.

1. UTBILDNING I HOMEOPATI

Homeopatins principer

SYFTE: För att bli en kompetent homeopat är det viktigt att ha en stark förankring i homeopatins principer och begrepp. För att återställa patienter till hälsa måste man förstå grundläggande principer för hälsa och sjukdom. Samuel Hahnemanns skrifter är grunden för detta.

MÅL: Målet för en utbildning är att:

- Ge eleverna strukturerade möjligheter till lärande så att de utvecklar en djup kunskap och en kritisk förståelse av principerna och teorierna, samt den pågående utvecklingen inom homeopati.
- Lära eleverna att skilja på begrepp om hälsa och sjukdom i enlighet med homeopatiska principer och hur man jämför det med andra sjukvårdsteorier.

ÄMNESOMRÅDEN

Grundläggande begrepp

- Hälsa, sjukdom och helande
- Känslighet
- Orsaksfaktorer
- Vitalkraften
- Likhetslagen
- Definition av grundläggande termer och begrepp

Symtom och tecken

- ”Strange, rare and peculiar” symptom
- ”The complete” symptom
- Vanliga och ovanliga symptom
- Patognomoniska symptom
- Symtomhierarki
- Kritisk utvärdering av hur symptom klassificerats genom homeopatins historia

Klassificering av sjukdomar

- Kritisk utvärdering ur ett historiskt perspektiv
- Hahnemann’s klassificering
- Naturliga och ”konstgjorda” sjukdomar
- Akuta och kroniska sjukdomar
- Teorin om miasmer enligt Hahnemann m.fl

Anamnesen

- Att ta patientfall
- Att utvärdera och analysera patientfallet
- Förskriva läkemedel

- Utvärdering av patientens reaktion
- Den andra förskrivningen
- Läkeprocessen
- Hinder för läkningen
- Primära och sekundära reaktioner

Homeopatiska läkemedel

- Prövningar
- Ett medel åt gången
- Minsta dos
- Användning av olika potenser (D, C, Q)

Homeopatins historia och utveckling

SYFTE: För att förstå homeopati och vidareutveckla den är det väsentligt att förstå Hahnemanns teorier och hans efterföljares teorier i sin historiska medicinska kontext.

MÅL: Att ge eleverna strukturerade möjligheter till lärande för att förstå det historiska sammanhanget och utvecklingen av homeopatins principer, inklusive att förstå dåtida texter.

ÄMNESOMRÅDEN

- Allmän översikt över sjukdomshistoria och hur homeopatin utvecklats
- Empiri och rationalism
- Vitalism, animism, mesmerism och motståndet mot idériktningarna
- Hahnemann på sin tid
- Utveckling och spridning av homeopati
- Viktiga bidragsgivare till homeopatin, i deras historiska sammanhang
- Homeopatins roll i medicinen genom historien fram till våra dagar
- Historiken om system för att klassificera konstitutioner och sjukdomar

Homeopatisk farmakologi

SYFTE: För att förstå den läkande potentialen hos ett homeopatiskt medel är det viktigt att ha god kunskap och förståelse för dess källor och metoder för beredning. Kvaliteten på läkemedlet kommer att påverka de kliniska resultaten. Det är viktigt att vara medveten om att det finns mer än en farmakopé.

MÅL: Att ge studenten information om

- källorna till befintliga och potentiella substanser för homeopatisk användning
- processen och dynamiken i framställningen av homeopatiska medel
- de olika farmakopéerna och taxonomi

ÄMNESOMRÅDEN

Källor till homeopatiska medel

- Grundämnen
- Mineraler
- Imponderabilia
- Växter
- Djur
- Nosoder
- Sarkoder
- Syntetiskt material
- Övriga

Nomenklatur för homeopatiska läkemedel

Tillverkning av urtinkurer

- Urtinktur
- Urtrituering

Potentiering

- Trituering
- Utspädning
- Succussion
- C-potenser, D-potenser, Q-potenser: historik, tillverkning
- Hahnemann's och andras metoder för potentiering

Beredning av homeopatiska medel

- Vätskor
- Pulver
- Tabletter
- Piller i olika storlekar
- Övrigt (injektioner, stolpiller, salvor, etc.)

Läkemedelsläran – Materia Medica

SYFTE: Tvåhundra år av homeopati har producerat en mängd materia medicor från homeopatiska prövningar och andra källor. Denna skattkammare förtjänar ett djupt och kritiskt förhållningssätt.

Intensiva studier av symtom från prövningar är basen för information om varje läkemedel. Toxikologi och klinisk erfarenhet är andra viktiga källor. Kunskap om olika källor om läkemedel är väsentlig.

Lärare bör noga överväga vilken materia medica som används under olika stadier i utbildningen.

MÅL:

Att säkerställa att eleverna skaffar sig och utvecklar:

- kunnighet för att effektivt, dugligt och kritiskt använda relevant källmaterial för att studera läkemedel
- en djup förståelse för det som är botande i varje läkemedel
- kunskaper för att göra en effektiv differentiering mellan läkemedel
- en medvetenhet om hur läkemedelsläran ständigt utvecklas

- en förmåga att söka efter ytterligare litteratur

ÄMNESOMRÅDEN

Substanser

- Källor (kan inkludera till exempel biologi, kemi, fysik, läran om signaturer, mytologi, folklöre, kultur, tillämpningar, användning i andra former av healing)
- Toxikologi
- Patogenes
- Farmakologi
- Nomenklatur

Prövningar

- Författare, årtal och metodik
- Prövningssymtom

Kliniskt bekräftade symtom

Repertorierubriker

Etiologi

Olika förhållningssätt till symptomatologi, som till exempel

- Mental/emotionell/fysisk
- Generella/lokala
- Medföljande
- ”Complete/incomplete”
- Allmänna
- Karakteristiska
- ”Strange, rare and peculiar”
- Totaliteten
- Symtom som tyder på miasmer – miasmatisk klassificering
- Organsamband
- Patognomoniska symtom

Andra tillvägagångssätt

- Konstitutionella
- Essenser
- ”Core elements”
- Inbillning
- ”Central disturbance”
- Läkemedlets olika stadier från hälsa till sjukdom
- Övriga

Klinisk tillämpning

Läkemedlens inbördes samband

Komparativ materia medica

Botade fall

Forskning

SYFTE: Forskning är avgörande för utvecklingen av homeopati. Som en empirisk och fenomenologisk vetenskap finns det ett principiellt samband mellan den kunskap som förvärvats från prövningar och tillämpningen i den kliniska praktiken.

Forskning ger en förutsättning för dialog bland homeopater och också mellan homeopatin och övrig forskning. Framstegen inom kommunikationsteknologin gör det lättare att söka, utbyta och öka kunskap och förståelse för vetenskapen om homeopati.

MÅL: Att uppmuntra studenten att utveckla nödvändiga färdigheter för att förstå, delta i och kritiskt utvärdera forskning och forskningsmetoder, samt att stimulera till en forskande inställning i arbetet på den egna mottagningen.

ÄMNESOMRÅDEN:

Vetenskapsfilosofi

Terminologi

Forskningskällor

- Hur man hittar
- Hur man använder

Metodik

- Att planera och designa forskning
- Kvalitativa respektive kvantitativa metoder
- Beskrivande studier
- Kontrollerade studier

Prövningar av Hahnemann

- Kritiskt utvärdera olika tillvägagångssätt att göra prövningar på
- Planera och genomföra prövningar
- Utvärdera symtomen från prövningar
- Formulera rubriker till repertoriet
- Publicering

Prövningar som inte följer Hahnemanns upplägg

- Kritiskt bedöma fördelar och begränsningar
- Olika metoder för prövningar
 - Kontaktprövningar
 - Drömprövningar
 - Meditationsprövningar
 - Prövningar under seminarier
 - Övriga

Kritiskt utvärdera forskning gjord på homeopati

- Grundforskning
- Klinisk forskning
- Tillämpad forskning

Klinisk granskning

Tillämpning av forskning och forskningsmetodik i den dagliga praktiken

Metodik i praktiken

SYFTE: Studenter måste lära sig att använda homeopatins teori, filosofi och läkemedelsläran (materia medica) i sitt praktiska arbete.

MÅL:

Att uppmuntra studenter att utveckla kognitiva och praktiska färdigheter för att:

- förstå/uppfatta patienten, samt få fram, dokumentera och analysera relevant information från patienter.
- effektivt använda informationen i sina kliniska beslut och förskrivning

ÄMNESOMRÅDEN:

Registrering av personuppgifter

Registrera patientberättelsen

- Kritiskt bedöma olika tillvägagångssätt för att göra anamensen
- Olika metoder för att göra anamensen
- Observationer och sensorisk information
- Fysisk undersökning
- Skriva en korrekt och representativ journal över patientberättelsen, som inkluderar:
 - Totaliteten av symptom (fysisk, mental, emotionell, själslig)
 - Huvudbesvär
 - Orsaksfaktorer / Etiologi
 - Signifikans av symptom
 - Patientens medicinska historik, inklusive vaccinationer och mediciner
 - Familjens medicinska historia

Analys av anamnesen

- Olika modeller för analyser av anamnes inklusive tillvägagångssätt
- Identifiera huvudbesvär och totaliteten av symptom
- Etiologi för besvären
- Utvärdering av symptom:
 - Skillnaden mellan ”signs and symptoms”
 - Utvärdering av patognomoniska symptom
 - Skillnaden mellan vanliga och ovanliga symptom
 - ”Strange, rare and peculiar”
 - Hierarkin av symptom
 - ”Complete symptom: location, sensation, modality, etc.”
 - Intensiteten av symptom
 - Medföljande symptom

- Bedömning av vitalkraften
- Skillnader i akuta och i kroniska fall
- Prognos
- Långtidshantering av patientfall
- Hantering av potentiellt livshotande tillstånd
- Palliation i terminala fall
- Kriterier för remisser

Repertorisering

- Repertorier
- Definition
- Historik
- Struktur i Kents *Repertory*
- Struktur i Schroyens *Syntesis*, och Van Zandvoorts *Complete Repertory*
- Rubriker och underrubriker

Symtomindelning

- Tidpunkter
- Sidor
- Upplevelser
- Lokalisering
- Modaliteter
- ”Extension”
- Innehåll i huvudavsnitten
- Generella kapitel i repertoriet undersöks i detalj; patologiska termer definieras och sätts in i sina historiska kontexter:
 - Generella
 - Frossa
 - Feber
 - Svette
 - Övriga
 - Lokala kapitel i repertoriet utforskas utifrån teman. Till exempel graviditet eller sexualitet i andra kapitel än Female genitalia, eller känslomässiga tillstånd som exempelvis ilska i kapitlet bröst, öga, etc.
 - Innehållet i kapitlet Mind
 - Grupperingar av rubriker och på vilka grunder de grupperas; skillnaden mellan liknande rubriker
- Problem och misstag i repertorier
- Tillägg
- Övriga repertorier: möjligheter och begränsningar, användning
 - Boenninghausen
 - Boger
 - Knerr
 - Künzli: Repertorium Generale
 - Barthel, Klunker: Synthetic Repertory
 - Murphy
 - Övriga

- Olika tillvägagångssätt och tekniker för repertorisering
- Kombination och eliminering
- Instruktion för att använda repertorierutnät
- Övriga

Repertorisering med dataprogram - möjligheter och begränsningar, användning

- Isis
- MacRepertory
- Radar
- Uppslagsverk
- Similia
- Övriga

Praktiska övningar

- Hitta rubriker för symtom
- Gruppera rubriker och definitioner
- Hitta rubriker i akuta pappersfall, videofall, livefall
- Hitta rubriker i kroniska pappersfall, videofall, livefall
- Använda olika repertorier på patientfall
- Fördjupat arbete med patientfallet med betoning på rubrikval och differentiering
- Integration av repertoriearbete i det dagliga kliniska arbetet: analys av patientfall, materia medica, teori och medicinsk forskning
- Slutsatser och konsekvenser
- Verifiera val av symtom och läkemedel genom materia medica

Receptförskrivning

- Val av läkemedel och potens
- Val av administrering och frekvens av dosering
- Remiss vid behov

Uppföljning av fall

- Patientens respons
- Patientens känsla av välbefinnande
- Information från familj och vänner
- Homeopatens observation
- Repertorierubriker från klinisk erfarenhet

Analys av uppföljning

- Analys av patientens reaktion på läkemedlet

Förbättring

- Generell
- Lokal
- Patienten bättre men inte huvudbesväret
- Aggravation
- Hinder
- Undertryckning

- Palliation
- Antidot
- Ingen effekt
- Identifiera förändringar i vitalkraften
- Förändringar i huvudbesvär och andra symtom
- Läkprocessen; Herings observationer av läkning
- Identifiering av andra faktorer som kan ha påverkat fallet
- Placeboeffekt

Ordination

- Vänta
- Ge placebo
- Upprepa samma medel, samma styrka och/eller dosering
- Upprepa samma medel, annan styrka och/eller dosering
- Byt läkemedel
- Antidota
- Remiss vid behov

2. Anatomi, fysiologi och patologiska processer

SYFTE: En grundlig kunskap om anatomi, fysiologi och patologiska processer gör det möjligt för homeopaten att skilja mellan patognomoniska och individualiserande symtom i ett patientfall. Det gör det också möjligt för homeopaten att kommunicera med annan vårdpersonal och att praktisera inom varje nationellt hälsovårdssystem efter examen. Vi rekommenderar starkt att medicinsk vetenskap integreras med homeopatikunskap. Det är viktigt att homeopatiutbildningen ser till att elever redan har lämpliga kunskaper inom anatomi, fysiologi och patologiska processer, eller skaffar sig dem parallellt med sina homeopatiudier, om skolan väljer att inte undervisa i dessa ämnen.

MÅL:

- Att ge studenten information om människan i hälsotillstånd och i sjukdomstillstånd
- Att göra det möjligt för eleverna att skilja mellan patognomoniska och individualiserande symtom
- Att göra det möjligt för studenten att effektivt kommunicera och ha kontakt med annan vårdpersonal
- Att göra det möjligt för studenten att bestämma om och till vem man ska remittera en patient vid behov
- Att göra det möjligt för studenten att praktisera självständigt, kompetent och säkert inom ramen för varje nationellt hälso- och sjukvårdssystem

ÄMNESOMRÅDEN

- Anatomi, fysiologi och integrerad funktion av alla kroppens system
- Olika stadier av mental, emotionell och fysisk utveckling genom livet
- Funktionella störningar och patologiska processer hos människan inklusive differentialanalys, utifrån vanliga symtom på störningar i följande system:
 - integumentära (hud och bindväv)
 - muskuloskeletala
 - gastrointestinala
 - andningsorganen
 - kardiovaskulära och hematologiska
 - immunologiska
 - reproduktiva (inklusive obstetrik)
 - urin
 - endokrin
 - neurologiska
 - sinnesorgan
 - mentala och emotionella
- Områden som onkologi, pediatrik, geriatrik, infektionssjukdomar, socialmedicin
- Vanliga kirurgiska ingrepp och anestesi
- Grundläggande första hjälpen-tekniker för effektiva akutinsatser
- Fysiska störningar:
 - solbränna

- värmeslag
- elektrisk stöt
- strålning
- hög höjd
- miljöföroreningar
- övriga

- Biokemi
- Cellbiologi
- Farmakologi
- Förgiftning och påverkan av medicinska substanser och jämförbara terapeutiska ingrepp
- Större effekter och biverkningar av andra vanligt förekommande medicinska substanser och terapeutiska insatser
- Drogmisbruk, kost, livsstilssjukdomar
- Syfte, betydelse och effektivitet vid medicinska tester
- Undersöknings- och utvärderingstekniker
- Remissförfaranden

3. Patientens hälsomedvetenhet

SYFTE: Målet med homeopatisk behandling är att patientens hälsa förbättras. Ofta uppkommer även ett behov av livsstilsförändringar som stödjer vägen till hälsa. Eleverna får lära sig hur man utforskar och förklarar vad som försvårar tillfrisknandet. Vikten av att respektera patienternas värdighet, självständighet och rättigheter när det gäller deras egna beslut kring deras livsstil och förmåga till självläkande kraft betonas. Det är också viktigt att studenter är medvetna om sina egna fördomar när de värderar en patients hälsa, livsstil, etc. Eleverna bör ha kompetens, när det är aktuellt, att hjälpa patienter att bli medvetna om hur sociala sammanhang och familjedynamik, personlig övertygelse, självbild, preferenser och val, påverkar patientens liv, samt hur patienters psykologiska och emotionella reaktioner påverkar hälsa och välbefinnande.

MÅL:

- Att ge elever möjligheter att observera och identifiera upprätthållande orsaker och hinder för att uppnå god hälsa
- Att uppmuntra elever att utveckla färdigheter, för att lyhört undersöka upprätthållande orsaker och hinder för god hälsa, tillsammans med patienter
- Att uppmuntra eleverna att utveckla färdigheter för att ge patienterna möjlighet att ta beslut som passar deras livsstil
- Att göra det möjligt för studenter att hjälpa patienter att bli medvetna om att det homeopatiska läkemedlet är en stimulans till deras egen självläkande kraft

ÄMNESOMRÅDEN:

- Vitalkraften
- Hälsa och sjukdom
- Akut och kronisk sjukdom
- Hinder för att bota
- Upprätthållande orsaker
- Social kontext och familjedynamik
- Livsstil och kost
- Möjliga effekter av konventionell medicin:
 - hormonersättningar
 - farmakologiska läkemedel
 - vaccinationer
 - tandvård
 - kirurgi
 - övriga
- Möjliga effekter av andra former av komplementär medicin:
 - Traditionell kinesisk medicin
 - Fytoterapi
 - Naturmedicin
 - Övriga

4. Klinisk träning

SYFTE: En omfattande klinisk utbildning och träning är ett väsentligt krav när homeopater utbildas. Även om teori, historik och materia medica (läkemedelslära) kan läras från böcker, är det omöjligt att få klinisk kompetens utan att få praktisk klinisk utbildning och erfarenhet. Klinisk utbildning bör vara en huvudinriktning för skolor och bör pågå parallellt med teoretiska studier under hela kursen. De färdigheter och det förhållningssätt som behövs för att bli en kompetent homeopat förvärfvas genom en rigorös tillämpning av en upplevelsebaserad och reflekterande process under studentens utbildning.

Klinisk träning gör det möjligt för studenten att utveckla förmågan att observera och bemöta patienten, samt lära sig hur man skaffar relevant information från patienten och identifierar patientens behov. Det är viktigt att studenter är aktivt involverade i klinisk träning för att få ut det mesta av undervisningen och praktikerfarenheter. Lärare bör vara medvetna om att elever som är engagerade i patientfall kan ha kommit olika långt i sina studier och förståelse.

Oavsett om skolan arbetar klassrumsbaserat eller med e-learning bör skolan se till att elever får en omfattande och relevant klinisk träning. Klinisk träning måste handledas redan från de första sessionerna där elever observerar, till att elever självständigt tar egna patientfall. Som vid all annan undervisning, bör klinisk träning i homeopati ta hänsyn till varje elevs individuella inlärningsbehov. Skolorna bör ordna de bästa möjligheterna till inläring för studenter, samt bör aktivt visa ett professionellt och omtänksamt förhållningssätt när det gäller patienternas välbefinnande.

Skolorna kan erbjuda klinisk träning på två sätt:

1. Klinisk träning i klasser där elever observerar en erfaren homeopat som tar patientfallet och där elever får diskutera frågor som rör det aktuella fallet
2. Klinisk träning i små grupper eller i en-till-en situation med handledare där eleven är aktiv utövare

Många kurser inkluderar videofall och/eller livecase från början. Studenterna ges möjlighet att regelbundet observera och öva på att ta anamneser, analysera patientfall och föreslå fortsatt behandling. Nivåerna av komplexitet ökar i takt med att kursen fortskrider, och elever får arbeta allt mer självständigt i takt med att deras kompetens utvecklas. Reflekterande processer uppmuntras och regelbunden handledning erbjuds med lämplig feedback. Dessa är viktiga verktyg för att säkerställa att elevens praktiska färdigheter kontinuerligt utvecklas.

Det är absolut nödvändigt att skolan noggrant överväger sitt ansvar gentemot elevpatienter i den kliniska träningen, under alla stadier av den kliniska utbildningen. Detta inkluderar frågor om patientsekretess, kontinuitet i behandlingen och att säkerställa att en behandling av hög kvalitet alltid ges.

MÅL:

- Att förvärva de kunskaper, praktiska färdigheter, attityder, medvetenhet om etiska frågor och professionalism, som är viktiga för en klinisk praktik
- Att få erfarenhet och kompetens i praktisk träning som integrerar det skolan lärt ut

- Att utveckla de praktiska färdigheter och känsligheter som krävs i relationen med patienten
- Att förvärva de kunskaper, färdigheter och förståelse som behövs för att använda olika tillvägagångssätt och strategier som krävs på en kompetent mottagning
- Att skapa en individuell, flexibel ram för att utveckla ett personligt och effektivt förhållningssätt till arbetet med patienter
- Att lära sig hur man registrerar kliniska data, att delta i klinisk forskning och att genomföra en klinisk studie
- Att utforma personliga ”copingstrategier” som svar på olika reaktioner hos patienten under behandlingen
- Att samlad yrkeserfarenhet kan delas med professionella kollegor eller användas som läromedel
- Att lära sig att bemöta de etiska frågor som kan uppstå i praktiken, både under och efter behandlingen

Förhållningssätt till klinisk träning

Klinisk utbildning är mest effektiv när den täcker ett brett spektrum av frågor och ges i en mängd olika miljöer, till exempel:

- Guidad och strukturerad observation och analys av patientfall tagna av erfarna utövare, eller studenter som arbetar i en klinisk miljö; live eller via video och/eller ljudinspelade
- Handledd anamnes, analys och behandling av patienter, som utförs av studenter:
 - Under individuell en-till-en handledning
 - I mindre grupper med handledning
 - I små grupper där elever handleder varandra
- Analys av interaktioner mellan patient och homeopat i en gruppmiljö, både verklig och skapad (som rollspel)
- Hantering av patienter med potentiellt livshotande tillstånd
- Sjukhusutbildning med inneliggande patienter (där det är möjligt)
- Klinisk granskning

Det är viktigt att studenter är aktivt involverade i den handledda anamnestagningen och i behandlingen av enskilda patienter innan eleven kan anses vara berättigad till examen. Patientfallen bör omfatta en rad villkor och inkludera den första konsultationen, plus ett antal uppföljningar.

Ytterligare kommentarer om klinisk träning

Videofall är ett värdefullt verktyg som gör att eleverna kan observera dynamiken mellan behandlaren och patienten. De kan dock inte ersätta studentens faktiska upplevelse av att interagera direkt med en patient. Därför är det viktigt att elever har goda möjligheter att öva på att själva ta patientfall.

Studenter bör lämna in redovisningar som inkluderar analys av patientfallet, rubriker och repertorisering, differentieringar mellan medel, förskrivning av recept och reaktionen hos patienten. Varje patientfall bör omfatta den första konsultationen och minst två uppföljningar.

Där det är praktiskt möjligt är det lämpligt att både student och handledare befinner sig i samma rum som patienten. Detta gör det möjligt för handledaren att observera dynamiken i patientmötet och att vägleda vid behov. Alternativt kan eleverna observeras via inspelning i

realtid, eller en tvåvägsspegel, etc., vid ett lärande i klassrum, eller så kan webbaserad teknik användas.

5. Behandlare och praktik

SYFTE: Att få praktisera är en väsentlig komponent i en homeopatiutbildning. Det gör det lättare för studenter att etablera sig och driva en framgångsrik praktik, som möter olika behov hos patienter.

Viktiga områden som bör ingå i en läroplan är:

- Personlig och professionell utveckling
- Att öva på att leda och driva ett företag
- Relationen mellan homeopat och patient
- Marknadsföring

Personlig och professionell utveckling

Studenter som börjar studera homeopati har olika personliga och professionella bakgrunder. För att bli en kompetent och framgångsrik homeopat måste studenten vara beredd att kombinera studier och klinisk erfarenhet med sin personliga och professionella utveckling. Personlig utveckling är en integrerad del av en läroplan. Det är också en livslång process att öka skickligheten att identifiera en patients individuella behov när det gäller hälsan. Eleverna bör även bli medvetna om sina egna känslomässiga och fysiska behov och vara beredda att utveckla en reflekterande och mellanmännisklig kommunikation. Löpande handledning och en fördjupad förståelse av etisk praktik är viktiga för studentens professionella mognad. Följande områden bör ingå i en skolas läroplan.

Reflekterande färdigheter som inkluderar att:

- kritiskt analysera
- bedöma
- medvetet observera och ta in
- forska och lösa problem
- organisera
- känna sig själv
- planera sin tid
- ta beslut

Bemötande och förmåga att kommunicera, som inkluderar att:

- Lyssna
- Tala
- Presentera (både i tal och skrift)
- Kommunicera ansikte mot ansikte
- Tala med patienter, deras familjer, vårdpersonal, kollegor, media
- Vara medveten om icke-verbal kommunikation, kroppsspråk, ansiktsuttryck, m.m.

Personlig utveckling, som inkluderar:

- Förmåga att lyssna
- Empati
- Förtroende

- Intuition
- Självkänedom
- Självförtroende
- Egna förhållningssätt; att till exempel vara medveten om sin egen attityd till ekonomi, misslyckande, framgång
- Etik

Personlig hälsovård som inkluderar:

- Färdigheter hos homeopaten för att bevara och främja sin egen hälsa och utveckling, samt välbefinnande
- Hålla balansen mellan arbete och privatliv
- Stresshantering
- Självsäkerhet
- Gränssättning, till exempel patientens relation med homeopaten, arbetstider, när man ska svara på telefonsamtal, mail, med mera
- Identifiera och utveckla individuella och pågående personliga och professionella stödsystem

Eleverna bör uppmuntras att identifiera sina individuella styrkor, svagheter och behov när det gäller punkterna ovan. De bör också åläggas att utarbeta en handlingsplan under det första studieåret, som gör att de kan följa och bedöma sina egna framsteg under hela sin homeopatiutbildning. Elever måste uppmuntras att tänka på och utveckla sin egen individualitet som utövare.

Att närma sig personlig och professionell utveckling på ett strukturerat sätt gör det möjligt för eleven att fortsätta sätta utvecklas efter examen (CPD; Continuing Professional Development). Detta inkluderar frågor som akademiskt arbete, multidisciplinärt samarbete, utveckling av en privat praktik och behärskning av homeopatikunskaper. CPD-riktlinjer finns på www.homeopathy-ecch.eu

Träna på att leda och driva ett företag

Att hantera en praktik är en viktig komponent för en framgångsrik karriär inom homeopati. Skolan bör stödja elever att utveckla färdigheter som leder till en professionell, effektiv och ekonomiskt lönsam praktik. För att säkerställa de nödvändiga färdigheterna för att bygga och underhålla en framgångsrik praktik, måste följande områden övervägas:

- Regulatoriska frågor, som inkluderar: Nationell och lokal lagstiftning som rör utövandet av ett yrke inom sjukvården, och dess marknadsföring
- Skatterapporter/deklarationer, obligatoriska skatter och moms (mervärdesskatt)
- Registrering av intäkter och utgifter samt hantering av bankkonton
- Nationella och lokala försäkringskrav för en homeopat och sjukförsäkringssystem för patienter
- Registrering hos en professionell förening (för många potentiella patienter är en professionell förening den första kontaktpunkten för att leta efter en kompetent homeopat)
- Sekretessfrågor och medvetenhet om lagstiftning i situationer där patientuppgifter bör lämnas vidare till annan part
- Nationella krav för underhåll, bevarande och förstörelse av patientjournaler

- Medvetenhet om de nationella kraven för pensionsavgifter och de personliga konsekvenserna av planering för pensionsförsörjning
- Medvetenhet om nationell lagstiftning

Att driva och utveckla en mottagning, som inkluderar:

- Att välja lämpliga lokaler som fysiskt fungerar, till exempel med hänsyn till tillgänglighet för funktionshindrade
- Medvetenhet om sekretessfrågor
- Beslut om att vara tillgänglig utanför öppettider, och var man är tillgänglig (homeopaten bör ange vilka timmar de är tillgängliga och upprätthålla en sund balans mellan arbete och fritid)
- Hantera telefonsamtal, svara på telefonmeddelanden osv.
- Att fastställa avgifter som är lämpliga för lokala förhållanden och göra det tydligt vilka tjänster som täcks av avgifterna (det bör finnas klarhet angående kostnaderna för en första konsultation och för efterföljande möten, inklusive rabatter där så är lämpligt)
- Att utarbeta en affärsplan (som regelbundet uppdateras) som inkluderar intäkter från patientavgifter, kostnader, löneförväntningar etc. (detta kommer att hjälpa eleverna att bättre förstå hur ett litet företag fungerar)
- Journalföring inklusive ärendeanteckningar, recept, möten med mera
- Skriva patientremisser och skapa ett nätverk för ömsesidiga remisser (till andra homeopater, terapeuter, läkare, vårdpersonal, homeopatiapotek)
- Utvärdering av kliniken/praktiken (kunskaper i att utvärdera klinik och praktik gör det möjligt för homeopaten att utvärdera effektiviteten på sin praktik, vilket också hjälper till att bygga upp en kunskap som kan användas för forskningsändamål och för att dela information med kollegor)
- Reklam, inklusive visitkort, riktad reklam, listor i tryckta eller webbaserade kataloger, lokala radiostationer och tidningar, personlig webbplats, sociala medier och andra webbaserade informationskanaler

Tidshantering och arbetstider, som inkluderar:

- Planera ett veckoschema (planera tid för klienter och patientanalyser, fastställa patienttelefontider, skicka ut recept, personlig handledning, patientkonferenser etc.)
- Förmåga att differentiera patienternas krav på tillgänglighet, att prioritera där så är lämpligt och att ha tydliga yrkesgränser

Elektronisk och datahantering, som inkluderar:

- Lagkrav för dataskydd (homeopater måste vara medvetna om nationell och internationell lagstiftning angående digital information)
- Programvaror (skolor bör ge eleverna möjlighet att bekanta sig med de olika homeopatiprogram som finns tillgängliga)
- Säkerhetskopiera data (vanliga säkerhetskopior och säkra lagringar)

Att leda en klinik

Homeopatiutbildningar ska stödja utvecklingen av elevens professionalism genom att ge möjligheter att diskutera och praktisera följande:

- Boka tid

- Hantera den första kontakten, antingen genom homeopaten eller en receptionist (patienter ska känna sig trygga och motiverade att engagera sig i en behandling)
- Homeopaten behöver kortfattat beskriva ramarna för sin praktik, till exempel när de träffar patienten för uppföljning, hur kontakten hålls mellan besöken, kostnader för behandlingen, en beskrivning av homeopatens frågande och bli medveten om patientens aktuella förståelse av den homeopatiska processen
- Diskutera sätt att uppmuntra patienter att fortsätta med homeopatisk behandling
- Utforska sätt att ge råd och stöd till patienter som lever med ”upprätthållande orsaker” och hur patientens livsstil kan förändras
- Bestäm när och hur andra personer, såsom familj eller annan vårdpersonal, bör involveras
- Förklara för patienterna att homeopati är ett holistiskt medicinskt system som kan vara ett lämpligt alternativ för att behandla framtida besvär
- Uppmuntra till en korrekt utvärdering av behandlingen ur patientens perspektiv
- Patienter kan söka råd för en mängd olika problem, så homeopater måste ge patienten information för att hjälpa patienten att fatta egna välgrundade beslut i hälso- och sjukvårdsfrågor och om sin personliga välfärd

Marknadsföring

Att marknadsföra sin praktik är en avgörande färdighet för att den nyutbildade homeopaten ska utvecklas. Det är en pågående process som bör påbörjas under studieåren och sedan tillämpas samtidigt som man jobbar som homeopat. Homeopater praktiserar inte isolerat; de är en del av en bredare professionell gemenskap, och många patientremisser kommer via personliga rekommendationer. Det är därför viktigt att hjälpa varje elev att definiera hur de vill marknadsföra sig själva och sin praktik.

Studenter rekommenderas att överväga följande för att identifiera vad de helst vill inför att arbeta kliniskt:

- Vilka är dina individuella egenskaper som homeopat?
- Vad gör dig speciell?
- Vad motiverar dig att bli homeopat?
- Skulle du vilja arbeta som enskild utövare eller vara en del av en mottagning eller multidisciplinär praktik?
- Vill du specialisera dig och arbeta med en specifik patientgrupp?
- Vilken typ av homeopat skulle du vilja vara för dina patienter?

Att ge en utmärkt service och få goda kliniska resultat är den enskilt viktigaste faktorn för att generera rekommendationer. Med detta i åtanke bör skolan inkludera följande ämnen som är värdefulla i praktiken:

- Forskning om hur homeopater och annan vårdpersonal marknadsför sig
- Lära sig hur man skapar ett nätverk som kan inkludera andra homeopater, terapeuter, läkare, vårdpersonal, apotek, etc.
- Utveckla effektiva föreläsningar för att hålla föredrag och kurser om homeopati
- Kontakta välrenommerade homeopatiapotek för att marknadsföra föreläsningar, samt:
 - Ordna lokala möten för att marknadsföra sig själv och homeopati
 - Erbjud föreläsningar för allmänheten, vårdpersonal och patientgrupper på hälsokostbutiker, bibliotek och andra anläggningar
 - Delta i en monter vid hälsomässor
 - Skapa åhörarkopior att dela ut under föreläsningar

- Skapa en logotyp som speglar den egna individualiteten som homeopat
- Utnyttja internet effektivt
- Gå ut till lokala medier, som lokalradio och tidningar, erbjuda dig att ge intervjuer och/eller skriva artiklar

Etik i hälso- och sjukvårdspraktiken

SYFTE: Etiska värderingar berör alla områden i praktisk vård. Därför behöver etiska värderingar diskuteras under hela utbildningstiden, samt i den dagliga praktiken. Skolan bör se till att elever förstår sitt ansvar enligt den nationella etiska koden och praxis för den nationella lagstiftningen i ett land. Studenter måste förstå på vilket sätt etiska överväganden kan påverka deras arbete på mottagningen. Studier av etik främjar respekten för sig själv och för andra.

MÅL:

- Att hjälpa elever att utforska och bli medvetna om sina personliga värderingar och moraliska normer, samt sin integritet
- Att hjälpa studenter att upprätta sin egen personliga etiska kod som är förenlig med den etiska koden för professionell homeopati, samt för hälso- och sjukvårdsyrken i allmänhet
- Att göra det möjligt för eleverna att förstå hur deras personliga etiska värderingar kan begränsa eller stödja deras homeopatiska utövande

6. Undervisning och lärande

Lärarnas kompetens och utveckling

Lärarnas roller

Homeopatilärarens huvudsakliga roll är att stödja, inspirera och hjälpa eleverna i deras utveckling att bli en kompetent homeopat. Lärare kan hjälpa till att underlätta elevernas lärande och självutveckling så att de inser sin potential både som utövare och som människor (Castro 1997, Pool 1991, Rogers 1980, Ryan 1996, Townsend in Tudor och Worrall 2004). Läraren bör ge stöd som passar varje enskild elevs behov (Bruner 1960).

Lärare kan ta på sig ett antal olika roller, beroende på behoven hos både skolan och eleverna. Detta kan inkludera att vara en resursperson; en leverantör av kunskap; en administratör; en handledare; en mentor; en kommunikatör; en forskare; och en utövare. De roller som lärare tar på sig bör vara relevanta för elevernas lärandemål.

För att kunna stödja eleverna i deras lärande behöver lärare vara kompetenta att undervisa vuxna. Det är viktigt för lärare att ha en grundläggande utbildning i vuxenpedagogik.

Lärarnas egenskaper, kunskaper och färdigheter

Lärare måste agera inom sina kompetensgränser. De kunskaper och färdigheter lärare kräver beror på vilken roll de tar, de ämnen de undervisar i, syftet med deras undervisningsverksamhet, vilka elever de undervisar och det sammanhang inom vilket de undervisar.

Lärare bör ha lämpliga kunskaper och erfarenhet inom de ämnen de undervisar i, särskilt i ämnen som är nära relaterade till den kliniska praktiken av homeopati.

De ska kunna integrera ämneskunskaper med didaktiska kunskaper. De ska kunna kommunicera effektivt med elever, och underlätta elevernas kommunikation med varandra (Øzerk 2006). Lärare behöver vara medvetna om det sammanhang, den kultur och de ramar som eleverna och skolan fungerar inom.

Lärare/elev-relationen ska präglas av ömsesidig respekt och tillit, för att bidra till en subjekt till subjekt-relation (Fjelde 2003). Lärare bör kunna kommunicera de ämnen de undervisar i med entusiasm och uppmuntra sina elever att ha positiva förväntningar på sin inlärningsförmåga. Feedback ska vara konstruktiv, bygga på elevernas befintliga färdigheter och bidra till att utveckla deras självförtroende. Lärare måste vara medvetna om sin maktposition och undvika maktmissbruk.

De måste också kunna arbeta på ett ändamålsenligt och effektivt sätt med varandra, och de bör få stöd av och arbeta effektivt med sina arbetsgivare.

Lärarnas utveckling

Undervisningen i homeopati och ämnen som är relevanta för homeopatiutbildningen (som medicin, psykologi och pedagogik) utvecklas ständigt. Undervisning är en pågående, självutvecklingsprocess. Till goda pedagogiska färdigheter hör förmågan att effektivt kommunicera ämneskunskaper till eleverna. Undervisningen kräver också förmågan att kritiskt reflektera över befintliga ämneskunskaper och kompetenser, i syfte att identifiera områden att utveckla vidare, till gagn för eleverna.

Kunskapen ska vara relevant för patienter och samhället i stort, och bör innehålla ett tydligt fokus på etik. Feedback från relevanta individer såsom kamrater, arbetsgivare och arbetsledare, ger lärare möjlighet att reflektera över och vidareutveckla sina befintliga färdigheter och kompetenser, löpande (Biggs & Tang 2007, Houghton 2004).

Tillvägagångssätt för undervisning och lärande

Syftet med homeopatiutbildningen

Utbildning och träning i homeopati har blivit allt mer inriktad på att utveckla den enskilde studentens kompetens att praktisera. Detta är i linje med högre utbildning inom andra hälso- och sjukvårdsyrken, och representerar en övergång från huvudsakligen struktur- och processbaserad utbildning (Carracio et al 2002, 2004).

Kompetenta homeopater är pålitliga och ansvarsfulla utövare, som ger sina patienter professionell och etiskt ansvarsfull² behandling.

Kursansvariga måste tydligt kommunicera syftet och målen med den homeopatiutbildning som erbjuds, så att studenterna är medvetna om vad som förväntas av dem.

Det är skolans och lärarnas ansvar att tillhandahålla en lämplig inlärningsmiljö för sina elever.

Även om varje elev måste ta ansvar för sitt eget lärande, måste kurser struktureras så att upplägget underlättar elevernas lärande och potentialen hos varje enskild elev. För att förtydliga så "lära" sig eleven och läraren "undervisar". Syftet med undervisningen är att göra elevernas lärande möjligt (Rogers 2003). Med detta i åtanke bör den effektiva utvecklingen av elevernas färdigheter och kompetenser integreras i kursplanen (Øzerk 2006).

Dessa riktlinjer rekommenderar fokus på syften och mål, men de erkänner också att vissa färdigheter är svåra eller omöjliga att specificera genom mål.

1. *Etiskt genomförbar behandling kan förstås som behandling enligt befintliga etiska koder för professionen (till exempel ECCH 2002) samt grundläggande principer för moralfilosofi (Beauchamp och Childress 1994, Thompson 1990). Ansvar och ansvar gentemot allmänheten för utövarnas kompetens är en drivkraft för att etablera kompetensbaserad utbildning, och det involverar delar av aktivt lärande.*

Att anpassa undervisningsmetoder, mål och bedömning

Det mest effektiva lärandet uppnås när läranderesultat, undervisningsmetoder och bedömningsprocedurer är anpassade (Biggs 1996, 2003, Cohen 1987). Detta kräver att utbildningsansvarig och lärare redan från början är tydliga med vad de förväntar sig att eleverna ska lära sig (kursens syfte och mål). Kursgivare och lärare måste sedan bestämma vilka inlärningsmetoder som är mest lämpliga för att eleverna ska kunna uppnå de nödvändiga målen.

En strategi för att löpande utvärdera elevernas utveckling, förståelse och färdigheter, måste finnas på plats. Bedömningen är anpassad till kursens överenskomna mål och de valda undervisningssätten.

Kursgivaren behöver också inrätta en process där skolan och pedagogerna reflekterar regelbundet över och granskar om kursen i sig uppfyller sina mål och resultat.

Undervisning och lärtilar

Enligt ECCHs och ICHs riktlinjer bör ett brett utbud av undervisningsmetoder användas för att hjälpa eleverna att uppnå kursens mål.

Enskilda elever kommer att reagera olika på undervisningsmetoder, beroende på deras egen lärtil, vilket innebär att effektivt lärande kan uppnås på många olika sätt.

Lärare kan också ha individuella undervisningsmetoder, och lägga upp delar av en homeopatiutbildning på ett antal olika sätt.

Dessa riktlinjer rekommenderar inte en viss inlärnings- eller undervisningsmetod framför en annan. Vi rekommenderar dock att skolor och lärare noga överväger hur de på bästa sätt kan underlätta elevernas lärprocesser. Bilaga A ger en översikt över en rad olika tillvägagångssätt.

Eftersom enskilda elever lär sig effektivt på olika sätt är det bra om skolor och lärare möter elevers olika sätt att lära sig. Bilaga B ger exempel på olika lärtilar för elever.

Vissa metoder för undervisning och lärande kan vara mer effektiva än andra. Till exempel, när lärarna föreläser och eleverna lyssnar och förblir relativt passiva, använder eleverna ytlärande metoder och kan memorera information för att klara tentor, men det underlättar inte utvecklingen av en djupare förståelse av ämnet (Biggs & Tang 2007). Information som lärs in via ett ytligt tillvägagångssätt glöms lätt bort och är i allmänhet av liten relevans i verkliga situationer (Ramsden 2003).

Däremot hjälper ett djuplärande eleverna att se vikten och relevansen av lärande (Biggs & Tang 2007), och uppmuntrar eleverna att fokusera på underliggande betydelse, huvudidéer, teman, principer och tillämpning. De hjälper också eleverna att utveckla analytiska förmågor, tillsammans med en förståelse för patienters olika behov.

Vanligtvis uppmuntrar ett djuplärande eleverna att aktivt delta. Det ökar elevernas engagemang och hjälper till att minska rädslan för misstag. Att göra misstag är ofta en viktig del av lärandeprocessen (Biggs & Tang 2007). Genom att uppmuntra eleverna att presentera problem, konfrontera missuppfattningar, ifrågasätta och utveckla sitt kritiska tänkande, ökar studentens ämneskunskap och förståelse.

7. E-learning och distansutbildning

Introduktion

Utvecklingen av informationsteknologi (IT) har gjort det möjligt att leverera utbildning från var som helst i världen, och har öppnat vägen för en mängd olika undervisningsmetoder (Biggs & Tang 2007, Garrison & Anderson 2003). Flexibiliteten i undervisningsmetoder kan även användas i utbildningen av homeopater. Termerna "e-learning", "distansundervisning", "webbaserat lärande" och "onlinelärande" har olika definitioner och förväxlas ofta med varandra.

För att etablera adekvata och lämpliga inlärningsmetoder i e-learning och distansutbildningar är det viktigt att grundligt förstå de utmärkande egenskaperna hos varje enskilt koncept. Detta inkluderar att utforska och utvärdera alternativa tillvägagångssätt, välja de bästa lösningarna och främja effektiva inlärningsmetoder (Tsai et al. 2008). E-learning förknippas vanligtvis med webbaserad inläring som använder webbläsarteknik, normalt levererad via internet eller intranät (Collison et al. 2000, Driscoll 2002, Hall 1997, Horton 2000, Khan 2001, Rosenberg 2000). Enligt Schank (2001) brukar inlärningsaktiviteter som involverar datornätverk kallas för "e-learning", men e-learning är inte exklusivt för distansutbildning.

Begreppet "onlinelärande" går före World Wide Web, men i nuvarande tider refererar onlineinläring vanligtvis till material som levereras över internet eller intranät (Malopinsky et al. 2000, Schank 2001). Inlärningsfokus har nu flyttats från hur lärare undervisar, till hur elever lär sig. Detta innebär vanligtvis utveckling av olika lärandemetoder såsom problembaserat lärande, resursbaserat lärande, studentcentrerat lärande och e-learning (Biggs & Tang 2007). Det är viktigt att vara medveten om att kvaliteten på undervisning och lärande kan påverkas av en "virtuell" lärmiljö (Biggs & Tang 2007).

Följande är ett försök att beskriva de grundläggande skillnaderna mellan termer som vanligtvis används för att beskriva e-learning och distansutbildningsprogram. Den beskriver både traditionella, ämnescentrerade och pedagogiska lärprocesser, där eleven tar en passiv roll i sitt lärande, och utbildning där eleven uppmuntras att anta mer självständiga, självmotiverade förhållningssätt till sitt lärande. Detta avsnitt ger också förslag på metoder för klinisk praktik, inklusive att öka medvetenheten och förståelsen för etiska frågor inom datorbaserad utbildningsmiljö. Teknisk information tillhandahålls också. För definitioner som är relevanta för e- och distansundervisning, se bilaga C.

E-Learning - teknik, resurser och pedagogik

E-learning kan bidra till en positiv utveckling av till exempel projektorienterat och problembaserat lärande (PBL), samt utveckla flexibla lärandeformer (Bienzle 2008). E-learning kan bidra till kvalitetsinläring genom processororienterade undervisningsmetoder. De intressen och motiv som eleverna tar med sig från sin fritid, studier och/eller arbetsliv kan bli byggstenarna för undervisnings- och lärprocesser som tillämpas i virtuella projekt och grupparbeten (Biggs & Tang 2007, Georgsen & Bennedsen 2004, Palloff & Pratt 1999).

Eftersom e-learning mestadels är baserad på öppna lärandeprocesser ansvarar eleven primärt för sitt eget lärande. Genomgångar på nätet kan vara ett hjälpmedel för att följa

inlärningsprocessen, och studenten förväntas studera och hålla sig uppdaterad med det material som publiceras på undervisningssidan (Georgsen & Bennedsen 2004). Eleven ska få stöd i sin pågående lärandeprocess, i syfte att uppmuntra fortsatt lärande och en känsla av tillhörighet.

När det är möjligt bör valet av e-learningverktyg återspegla, snarare än bestämma, pedagogiken i en utbildning. Men som huvudregel är det viktigare hur eleven använder tekniken än vilken teknik de använder (Nichols 2008).

E-learning är ett medel för att utbilda och kan tillämpas på olika undervisnings- och lärandemetoder (Thorpe 2002). Weller (2002) listar följande pedagogik:

- konstruktivism
- resursbaserat lärande
- kollaborativt lärande
- problembaserat lärande
- narrativ undervisning
- situerade lärande

Teknik är ett neutralt verktyg för lärande eftersom det kan stödja de olika exemplen som anges ovan. Utbildningsteknik och informationsteknologi är olika metoder för virtuellt lärande. Utbildningsteknik har stor potential för att uppnå pedagogiska syften och mål: att hantera lärande, att engagera elever i lämpliga lärandeaktiviteter, att bedöma lärande och att möjliggöra lärande utanför campus (Biggs & Tang 2007).

Fördelarna med e-learning kräver betydande investeringar i förväg, men kan dock ge vinster i elevresultat och effektivitet. Dessa insatser har olika grader av följande sex nyckelegenskaper (Twigg 2003):

- Redesign av hela kursen/programmet (för att ta bort dubbelarbete och ge stadga)
- Aktivt lärande (fokus på att elever är aktiva)
- Datorbaserade lärresurser (inklusive onlineövningar och tester)
- Tillgång till sakkunskap (moduler, kurs i egen takt med tydliga lärandemål)
- Hjälpa på begäran (avgörande för elevernas nöjdhet)
- Flera olika utbildare/specialister, så kan akademiker koncentrera sig på undervisning

Utbildning i homeopati som lärs ut via e-learning ska underlätta utbildning i de ämnen som rekommenderas på annat ställe i dessa riktlinjer. Elever kan uppmuntras via e-learning, men etiska frågor i relation till klinisk praktik och patientfall måste övervägas. Mycket teknik som används har funktioner som stöder sekretess. Men relationen mellan patient och behandlare, kommer att kräva klinisk praktik med handledning, så att eleven kan uppnå målen och lära sig det praktiska arbetet.

Även om dessa färdigheter vanligtvis är förknippade med klassrumsundervisning, kan de också uppnås via e-learning. Det virtuella undervisningsrummet lämpar sig väl för elevernas engagemang och en del av undervisningsstrategin är att ha presentationer i grupper.

E-learning är ofta projektorienterat och liknar olika varianter av problembaserat lärande. Det är lätt för elever att få tillgång till resurser och bygga på varandras kunskap online. Elever utvecklas och blir mer kritiska, mer aktiva och mer konstruktiva. Eftersom eleverna är mer aktiva blir kvaliteten på lärandet mycket högre (Georgsen & Bennedsen 2004).

På grund av den höga standard som förväntas av studenter, tillsammans med det faktum att de arbetar isolerat på distans mycket av tiden, bör e-learningen ha grupparbete som täcker 25 procent av utbildningen.

Alla elever i en grupp kan dra nytta av varandras exempel och därför uppmanas att göra presentationer om samma ämne (Cowan 2006).

Kolbs utökade inlärningscirkel (1984) av konkret erfarenhet, reflekterande observation, abstrakt konceptualisering och aktiva experiment är lämpad för homeopatiundervisning, särskilt klinisk träning, eftersom den formar sig kring dessa begrepp och lätt appliceras med hjälp av e-learning.

8. Bedömning

SYFTE: Bedömning är den återkopplingsprocess genom vilken både eleven och skolan identifierar lärandebehov, prestationer och vägar till framsteg.

Den är utformad och planerad för att vara en integrerad del av läroplanen. Den antagna strategin överensstämmer med angivna mål, och med undervisnings- och inlärningsmetoder. Bedömningsprogram förbättrar elevernas lärande och medvetenhet. Genom att använda professionella självvärderingstekniker utvecklas elevers kritiska förmågor.

Bedömning eller utvärdering av lärande uppnås genom att beskriva läranderesultat som är förenliga med homeopatins principer och praxis. Efter att ha definierat målen i en läroplan kan skolor utveckla sina egna bedömningskriterier och metoder för att mäta förväntade läranderesultat för sina elever.

Ett välstrukturerat bedömningsprogram ger värdefulla inlärningsmöjligheter för skolan, så att skolan inte enbart kan utvärdera varje elevs framsteg, utan också utvärdera själva utbildningen. Bedömning kan vara både formativ; ge feedback så att studenten kan identifiera förbättringsområden, och summerande; avgöra om eleven har uppnått målen, vanligtvis i slutet av ett lärandeblock.

Läroplanen ska beskriva den bedömningsprocess som används, så att studenterna redan från början är medvetna om hur de kommer att bedömas.

MÅL, att:

- ge feedback till eleverna så att de kan identifiera förbättringsområden
- motivera eleverna att fokusera på prestation
- göra det möjligt för eleverna att lära sig och bli bättre
- göra det möjligt för eleverna att värdera sin utveckling
- konsolidera elevernas lärande
- utvärdera elevernas potential att utvecklas
- bedöma studenters lämplighet för klinisk praktik

Metoder för att bedöma och moderera

För att möta mångfalden av färdigheter och förståelsenivåer hos elever är det viktigt att ha en matris av bedömningsätt. Det är viktigt att inse att varje bedömningsmetod kan vara fördelaktigt för vissa elever och ofördelaktigt för andra. Bedömningen måste nödvändigtvis spegla ämnet som undervisas.

Metoderna sträcker sig från traditionella skriftliga tentor till olika alternativa tentamensätt. De ger en mängd olika former av mätbara värden från elevernas individuella arbeten och samarbeten.

Det är viktigt att säkerställa att normerna för att bedöma, både inom en kurs och mellan kurser, i sig bedöms och kontrolleras. Denna process måste utföras både internt och externt för att upprätthålla kvaliteten.

Exempel på olika bedömningsätt:

- Feedback från frågeformulär
- Muntlig feedback
- Självmbedömning
- Självrelektion
- Skriftliga prov – mer eller mindre öppna frågor, flerval, pappersfall
- Muntliga bidrag till föreläsningar
- Muntliga prov
- Arbete med patientfall
- Skriftliga presentationer
- Själstudier
- Praktiska prov
- Projekt
- Handledning

Lärandet och bedömningen av studenternas framsteg bör utformas så att alla studieämnen täcks, och studenterna kan visa att:

- de har en grundläggande förståelse
- de förstår relationerna mellan begrepp och procedurer
- de kan tillämpa materialet i praktiken, integrera förståelse och förfina kunskap

Dessutom uppmuntras studenter under hela kursen att utveckla självständighet, och visa att:

- de kan analysera information och situationer
- de kan själva formulera idéer utifrån sina egna erfarenheter
- de kan utvärdera sina framsteg genom reflekterande övningar

Skolan utvecklar läroplanen på ett sätt som styr undervisningen, inläringen och bedömningen mot dessa mål.

För ytterligare information, se andra kapitel i dessa riktlinjer, särskilt inledningen och kapitel 4 och 6.

Att bedöma lämpligheten inför att arbeta som homeopat, samt ackreditering av skolor

Bedömning av lämplighet att utöva yrket som homeopat

Formerna för att bedöma en utexaminerad elevs kompetens och beredskap att starta en professionell klinisk mottagning varierar från land till land, och i vissa fall från en region till en annan. I vissa länder utförs den slutliga bedömningen av lämpligheten att öppna en homeopatiklinik av statliga institutioner, medan i andra länder har yrkeskåren infört system för frivillig självreglering som inkluderar bedömning av utexaminerade homeopater. Skolan bör ha processer på plats för att bedöma om en student är lämplig att utöva yrket, oavsett om det finns någon extern bedömning på plats eller inte.

Akreditering av utbildning

Systemen för ackreditering av skolor varierar också från land till land. Ett exempel på riktlinjer för ackreditering finns på <http://homeopathy-ecch.eu>

Längd på utbildningen

I linje med utvecklingen inom Higher Education Community i Europa via Bologna-processen, rekommenderar detta dokument inte ett specifikt antal timmar, eller kurslängd eller anger antalet kliniska timmar. Bologna-processen föreslår införandet av ett modulsystem och tilldelning av poäng per modul. Varje kurs kan sedan kartlägga sin läroplan och tilldela poäng för varje modul. Utbildningen blir då mätbar och transparent. Det åligger skolan att visa att dess läroplan är på den nivå som krävs för att homeopater ska kunna arbeta patientsäkert och professionellt.

Bilaga A – Metoder för undervisning och lärande

Följande översikt innehåller ett antal förslag på undervisnings- och lärandemetoder (TLA) som kan användas som en del av en homeopatiutbildning. TLA:er används för att hjälpa elever att lära sig det vi vill att de ska lära sig (Ramsden 2003). Denna översikt är inte på något sätt uttömmande, och andra effektiva undervisningsmetoder kan användas.

Allmänna rekommendationer:

- Öka elevernas intresse och förväntningar
- Säkerställ variation
- Motivera eleverna
- Bygg på elevernas nuvarande kunskap och erfarenhet, utveckla det de redan kan
- Säkerställ bra kommunikation, förklara vid behov
- Uppmuntra eleverna att ställa frågor, göra förfrågningar och kommentarer
- Ge möjligheter för varje enskild elev att bli hörd
- Uppmuntra ömsesidig respekt och positiva attityder gentemot och mellan studenter, mellan studenter och personal, och en önskan att lära tillsammans
- Visa intresse för elevernas synvinkel, lyssna aktivt och kommentera på ett icke-dömande, positivt och konstruktivt sätt, med fokus på det som är användbart

För att hjälpa eleverna att känna igen de kunskaper de redan har och för att uppmuntra dem att lära sig något nytt, bör svårigheten i ämnet som undervisas sättas "en nivå över" elevernas nuvarande kunskapsnivå (Krashen 1981, Vygotsky 1978, Øzerk 2006). Det är lämpligt att börja med enklare uppgifter och gå gradvis mot mer utmanande uppgifter. Detta är i linje med Bruners (1960) princip om en "spiralläroplan". En sådan läroplan omprövar grundläggande idéer upprepade gånger, men på ökande nivåer av komplexitet och/eller svårighetsgrad.

Att höja förväntningarna

Genom att ställa höga krav och göra det tydligt att elever förväntas uppnå höga krav bidrar kursgivare och lärare till att stimulera elevernas självkänsla och självförtroende. Detta tillvägagångssätt kan också bidra till att uppmuntra eleverna att betrakta kursens syfte och mål som inspirerande utmaningar snarare än oöverstigliga uppgifter. Det kan vara till hjälp att sätta lärandemål/mål inom tidsramar, som ger struktur och hjälper eleverna att hålla sig på rätt spår och behålla fokus. Tidsramarna bör vara flexibla och anpassade för att möta elevernas individuella behov.

Väck intresset och förklara

Lärare bör ge eleverna tydliga förklaringar för att underlätta deras förståelse och väcka intresse. Helst bör material presenteras med entusiasm "ansikte mot ansikte" och på ett intressant sätt (Ramsden 2003). Det är mycket svårare att väcka intresse eller entusiasm enbart genom skriftligt material. När det är lämpligt bör exempel ges för att illustrera teorin (Felder och Silverman 1988). Eleverna bör få tydliga, adekvata undervisningsanteckningar och annat relevant resursmaterial, som har betydelse för elevernas "verkliga problem" när det

är möjligt (Ramsden 2003). Förbättrat lärande kan underlättas genom att öka elevernas medvetenhet om det möjliga utbudet av inlärningsmodeller och aktiviteter (Felder och Silverman 1988).

Ordna med variation

Eftersom enskilda elever lär sig bäst på olika sätt, bör undervisning och inlärningsmetoder varieras. Elevernas uppmärksamhet varierar och kan vara dålig under föreläsningar (Brown and Race 2002, McKeachie 1994). Forskning tyder på att uppmärksamheten minskar från tio minuter in i föreläsningarna och studenterna minns bara betydande kunskap från de första delarna (McKeachie 1994). En obalans mellan inlärnings- och undervisningsstilar kan leda till tristess, ouppmärksamhet, dåliga testresultat, missmod och till och med avhopp. Det rekommenderas att homeopatiutbildningar och lärare strävar efter att matcha undervisningsmetoder till enskilda elevers inlärningsstilar när det är möjligt (Felder och Silverman 1988).

Lärande kan uppnås genom att använda olika sensoriska kanaler (Dunn 2000):

- Verbala/visuella presentationer (varierade färger/volymnivåer, olika teknik/media)
- Individuell reflektion
- Diskussioner
- Låt eleverna presentera material som passar deras inlärningsstil
- Utför uppgifter som är så nära anpassade till verkliga situationer som möjligt
- Använd både induktiva och deduktiva metoder i undervisningen
- Balansera konkret information med abstrakta begrepp (Felder och Silverman 1988)
- Balansera fokus på grundläggande förståelse med problemlösningsmetoder (Felder och Silverman 1988)
- Fokusera på intuitiva och avkännande mönster (t.ex. att känna igen mönster genom att länka objekt och uppmuntra generalisering från observationer, observera material i lärares och andra elevers presentationer/fynd) (Felder och Silverman 1988)
- Ge intervaller för reflektion och aktivt deltagande (Felder och Silverman 1988)

Aktivera elever

- Uppmuntra eleverna att aktivt delta i och direkt uppleva sitt eget lärande, snarare än att passivt läsa, höra eller se (Stice 1987)
- Ge eleverna uppgifter att lösa genom projekt- och problembaserat lärande (Pettersen 2001, Øzerkv 2006). Praktiska övningar kan till exempel innebära patientobservation, lyssnande, ifrågasättande, ökad självkännedom och medvetenhet om själva processen.
- Patienten kan vara verklig, eller en student som agerar som patient
- Uppmuntra eleverna att lösa problem och diskutera material tillsammans
- Uppmuntra eleverna att undervisa varandra
- Ge möjligheter att öva (Felder och Silverman 1988). Detta kan innebära patientfall som ett integrerat tillvägagångssätt. Studenter kan vara aktivt involverade i att ta anamnesen och att utvärdera patientfallet, antingen genom direkt interaktion med patienter, kollegor, eller genom att analysera videoinspelade eller andra typer av fall.

Alla aspekter av utbildning och träning i homeopati kan integreras i olika ämnen som lärs ut under en kurs

- Uppmuntra grupparbete (Armstrong 2004, Taylor et al. 2000) underbyggt av tydliga gruppregler, så att enskilda elever känner sig trygga i inlärningsmiljön, och så att det därigenom blir möjligt för gruppen att fungera effektivt (Armstrong 2004, McGill och Beaty 1995, Nordland 1997)
- Uppmuntra självreflektion och användning av journaler och/eller annat material. Genom att utvärdera sig själva kan eleverna lära sig att regelbundet se över sina kompetenser. Detta kan bidra både till elevernas lärande under utbildningen och till deras fortsatta professionella utveckling efter examen
- Uppmuntra eleverna att själva rådgöra med en homeopat för att bättre förstå processen för att ta patientfall, och relationen mellan patient och behandlare.

Bilaga B – Fastställande av elevers föredragna inlärningsätt

Följande översikt innehåller ett antal förslag på modeller som kan hjälpa till att fastställa homeopatistudenters individuella inlärningspreferenser. (För mer information om dessa tillvägagångssätt, se referenslistan). Denna översikt är inte på något sätt uttömmande och det finns många andra tillvägagångssätt.

Homeopatiutbildningar och lärare uppmuntras att överväga de presenterade modellerna, såväl som andra modeller som kan bidra till bedömningen av individuella elevers inlärningspreferenser.

Multipel intelligens (Gardner 1983, 1993, 1999)

- Språklig intelligens
- Logisk/matematisk intelligens
- Rumslig intelligens
- Kroppslig/kinestetisk intelligens
- Musikalisk intelligens
- Intra-personlig intelligens
- Interpersonell intelligens

Dunn och Dunns lärstilsmodell (Dunn 2000)

- Miljö: Ljud, ljus, temperatur, sittplatser
- Känslomässig: Motivation, ansvar/konformitet, uppgiftsuthållighet, struktur
- Sociologiskt: Jag, par, kamrater, team, vuxen, variation
- Perceptuell: Intag, tid på dygnet, rörlighet
- Psykologisk: Analytisk, global, reflekterande, impulsiv

Index över lärstilar (ILS) (Felder och Silverman 1988)

- Induktiv – Deduktiv
- Sensing – Intuitivt
- Visuell – Verbal/auditiv
- Aktiv – Reflekterande
- Sekvensiell – Global

VARK inlärningspreferenser (VARK odaterad)

- Visuell
- Auditiv
- Läsa/skriva
- Kinestetisk

Bilaga C – E. Terminologi för distansundervisning

E-learning förknippas mest med aktiviteter som involverar samtidig användning av datorer och interaktiva nätverk. Datorn behöver inte vara den centrala delen av aktiviteten eller tillhandahålla lärandeinhåll. Datorn och nätverket måste dock vara väsentligt involverade i inlärningsaktiviteten. E-learning har definierats som en "pedagogik som stöds av digital teknik". I USA definieras e-learning som en planerad undervisnings-/inlärningsupplevelse som använder ett brett spektrum av huvudsakligen internet- eller datorbaserad teknik för att nå elever. På de flesta universitet används e-learning nu för att definiera en specifik metod där en kurs eller ett utbildningsprogram levereras. Studenter studerar online och deltar därför sällan, om någonsin, för att få tillgång till utbildningslokaler ansikte mot ansikte på campus.

Webbaserat lärande är förknippat med läromedel som levereras i en webbläsare, inklusive när materialet paketeras på en CD-ROM eller annan media.

Onlineinläring förknippas med innehåll som är lättillgängligt från en dator. Innehållet kan finnas på webben, internet, datorns hårddisk eller helt enkelt installerat på en CD-ROM. Konceptet med onlineinläring dök upp före utvecklingen av webben och innan läromedel levererades över internet eller nätverk, så nätverksanvändning är inte nödvändigtvis nödvändig.

Distansundervisning innebär interaktion på avstånd mellan lärare och elev, och gör det möjligt för läraren att reagera och svara på elevens behov. Att bara lägga upp eller sända läromedel till elever är inte distansundervisning. Instruktörer måste vara involverade i att ta emot feedback från elever (Keegan 1986, Garrison & Shale 1987).

Distansundervisning är ett begrepp som är äldre än de flesta andra som diskuteras här. Det kräver inte nödvändigtvis användning av datorer eller nätverk. Det involverar interaktion mellan klassmedlemmar främst på distans, och gör det möjligt för läraren att interagera med eleverna. Distansutbildning förknippas vanligtvis med tv-sändningar och korrespondenskurser, men det gäller även för vissa e-learningapplikationer.

Den primära egenskapen för inlärningsaktiviteten skiljer mellan vart och ett av följande begrepp: webbaserad inläring, onlineinläring och distansundervisning. Intensiv användning av den definierande funktionen krävs. Oavsiktlig eller tillfällig användning av en karakteristisk egenskap är inte tillräcklig för att kvalificera sig för en viss typ av lärande. Helst slås begrepp och metoder samman för att underlätta ett bredare lärande och tillgodose etiska problem.

Referenser

KHY: För att ta del av referenser, var god hämta den engelska versionen i original här [//länk//](#)